

Czwartek, 27 września 2007 r.

5. wzywa Chiny i Rosję do pełnego poparcia jasnego oświadczenia Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiającego użycie brutalnej siły w Birnie i wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do upoważnienia Sekretarza Generalnego ONZ do podjęcia działań w celu doprowadzenia do pojednania narodowego i przejścia do demokracji w Birnie oraz wzywa Zgromadzenie Ogólne ONZ do podjęcia odpowiednich działań;
6. wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do zapewnienia w trybie pilnym, aby Specjalny Doradca Sekretarza Generalnego ONZ do spraw Birmy, Ibrahim Gambari, odbył swoją zaplanowaną wizytę w Birnie gwarantując i aby zapewniono mu nieograniczoną wolność przemieszczania się i dostępu;
7. wzywa Radę UE do nawiązania w trybie pilnym współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, państwami Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) i innymi członkami wspólnoty międzynarodowej w celu przygotowania skoordynowanej serii działań dodatkowych obejmujących sankcje gospodarcze, które można podjąć wobec reżimu birmańskiego, jeżeli ten nie zaprzestanie przemocy i nie odpowie na wezwanie do przywrócenia demokracji;
8. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań dostępnych w ramach Finansowego Instrumentu na rzecz promocji demokracji i praw człowieka na świecie, celem aktywnego wsparcia ruchów demokratycznych i organizacji pozarządowych działających na rzecz przywrócenia dobrych rządów w Birnie;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządóm państw członkowskich ASEAN, Narodowej Lidze na rzecz Demokracji, Państwowej Radzie ds. Pokoju i Rozwoju oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

P6_TA(2007)0421

Zobowiązania dostawców usług transgranicznych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych (2006/2049(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 95 i 153 Traktatu WE,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie odpowiedzialności dostawców usług (COM(1990)0482),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący nowych wytycznych w sprawie odpowiedzialności dostawców usług (COM(1994)0260),
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ („dyrektywa usługowa”),
- uwzględniając Zieloną Księgę Komisji w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta (COM(2006)0744),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego — Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 (COM(2007)0099),

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Czwartek, 27 września 2007 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpieczeństwa usług dla konsumentów (COM(2003)0313),
 - uwzględniając studium z marca 2007 r. w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych, zamówione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając odpowiedź Komisji z dnia 12 stycznia 2006 r. na pytanie pisemne skierowane przez Dianę Wallis, posłankę do PE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 19 czerwca 2007 r. oparte na sprawozdaniu komisji śledczej do zbadania sprawy kryzysu w spółce Equitable Life Assurance Society ⁽²⁾
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0294/2007),
- A. mając na uwadze, że rozwój ekonomiczny i społeczny UE w dużym stopniu zależy od sektora usług, który stale się rozrasta i stanowi około 70 % PKB UE,
- B. mając na uwadze, że poziom zaufania konsumenta europejskiego do konsumpcji transgranicznej jest niski, o czym świadczy fakt, że w 2006 r. tylko 6 % konsumentów dokonało transgranicznych zakupów za pośrednictwem Internetu,
- C. mając na uwadze, że dane liczbowe charakteryzujące transgraniczny handel usługami są wyjątkowo niskie w porównaniu z danymi dotyczącymi handlu towarami,
- D. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za produkty wadliwe ⁽³⁾ została przyjęta w 1985 r., natomiast dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽⁴⁾ została przyjęta w 2001 r.,
- E. mając na uwadze, że status bezpieczeństwa konsumenta i poziom ochrony konsumenta jest różny w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do transgranicznego świadczenia usług, podczas gdy w sektorze towarów zarówno prawo międzynarodowe jak i wspólnotowe gwarantują satysfakcjonującą ochronę konsumenta,
- F. mając na uwadze, że niedawne badania Eurobarometru wykazały, że 33 % konsumentów zgłasza, że spotkało się z odmową sprzedaży lub dostarczenia usługi, umotywowaną przez dostawców usług faktem, że klient nie przebywa na stałe w ich kraju,
- G. mając na uwadze, że polityka konsumencka jest równie ważna jak polityka konkurencji, ponieważ dobrze poinformowani konsumenci wywierają presję konkurencyjną na rynki,
- H. mając na uwadze, że aktualny dorobek prawny UE dotyczący konsumentów jest rozdrobniony: zgodnie z podziałem kompetencji ujętym w traktatach UE ustanowiła jasne zasady tylko w odniesieniu do niektórych sektorów czy usług, jak umowy zawierane na odległość, nieuczciwe praktyki handlowe, kredyty konsumenckie, zorganizowane wakacje oraz czasowa możliwość korzystania z nieruchomości (timeshare),
- I. mając na uwadze, że istnieją dowody świadczące, że obecne rozdrobnienie ram prawnych może działać odstraszaюще na konsumentów przeprowadzających transakcje transgraniczne, oraz że rozdrobnienie to mogłoby stworzyć niepożądaną okazję do dokonywania transgranicznych malwersacji i oszustw,
- J. mając na uwadze, że w Zielonej Księdze w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta nie uwzględniono zobowiązań dostawców usług,

⁽¹⁾ P-4797/05.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0264.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. L 210 z 7.8.1985, str. 29).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4).

Czwartek, 27 września 2007 r.

- K. mając na uwadze, że ani konsumenci ani dostawcy usług nie zawsze są w stanie określić precyzyjnie, jaki system prawny ma zastosowanie do każdego z aspektów ich działalności, tj. czy ma zastosowanie prawo kraju goszczącego lub kraju siedziby, czy też ma zastosowanie system regulacyjny kraju goszczącego lub kraju siedziby,
- L. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich użytkownicy usług świadczonych przez dostawców prywatnych są lepiej chronieni niż użytkownicy usług świadczonych przez dostawców publicznych,
- M. mając na uwadze, że istniejące prawodawstwo z zasady nie uwzględnia istotnych zobowiązań po stronie usługodawcy, ani nie precyzuje dostępnych dla konsumentów szczególnych środków naprawczych, w przeciwieństwie do środków, jakie zostały przyjęte w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów,
- N. mając na uwadze brak jakichkolwiek struktur prawnych na poziomie wspólnotowym umożliwiających konsumentom podejmowanie akcji zbiorowych w wymiarze transgranicznym przeciwko oszustom i niesolidnym dostawcom usług stanowi nie tylko lukę w systemie regulacyjnym, ale co gorsza przeszkodę dla konsumentów w uzyskaniu wystarczającego zadośćuczynienia prawnego i odszkodowania na poziomie transgranicznym,
- O. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich nie funkcjonują organy właściwe w zakresie pozasądowego rozstrzygania sporów, a istniejące na szczeblu wspólnotowym struktury — ECC-Net (sieć europejskich centrów konsumenckich) i FIN-NET (sieć ds. transgranicznych pozasądowych postępowań rozjemczych dotyczących usług finansowych w Europejskim Obszarze Gospodarczym) — są niewystarczająco znane i dysponują zbyt niskimi środkami,

Wewnętrzny rynek usług

1. zachęca do opracowania środków prowadzących do realizacji wewnętrznego rynku usług;
2. wyraża przekonanie, iż ze względu na fakt, że rynek usług staje się coraz bardziej transgraniczny, niezbędny jest bardziej jednolity system zobowiązań dostawców usług w celu dalszego ułatwienia rozwoju jednolitego wewnętrznego rynku usług;
3. ma świadomość, że dyrektywa usługowa, która ma zostać poddana transpozycji do prawa krajowego wszystkich państw członkowskich do 28 grudnia 2009 r. powinna wywrzeć znaczny skutek na transgraniczne świadczenie usług, ale zauważa, że dyrektywa ta nie zawiera podstawowych zobowiązań dostawców usług transgranicznych;
4. wyraża przekonanie, że uściślenie prawnego systemu obowiązków dostawców usług w UE zwiększy konkurencję i wybór oferowany konsumentom, a jednocześnie nie powinno stworzyć nieuzasadnionych przeszkód dla swobodnego przepływu usług na rynku wewnętrznym;
5. wyraża przekonanie, że różnorodność ustaw, regulacji i praktyk administracyjnych w poszczególnych państwach członkowskich powoduje niepewność i brak przejrzystości zarówno dla dostawców usług, jak i konsumentów, utrudnia wykorzystanie wspólnych zasobów UE, a także umożliwia konkurencję w zakresie lepszej ochrony konsumenta;
6. wyraża żal w związku z faktem, że charakter aktualnego współistnienia instrumentów legislacyjnych z zakresu zasad związanych z konfliktem jurysdykcji i zasad związanych z rynkiem wewnętrznym powoduje, że względu na jednoczesny brak jasnego określenia ich współzależności, sytuację, w której ani konsument, ani usługodawca nie są w stanie stwierdzić w każdym przypadku, które ramy prawne mają zastosowanie w odniesieniu do poszczególnych aspektów prowadzonych działań, tj. czy zastosowanie mają przepisy prawa państwa przyjmującego, czy też państwa pochodzenia, a także czy zastosowanie ma pierwszy, czy też drugi reżim regulacyjny;

Czwartek, 27 września 2007 r.

7. wyraża przekonanie, że w sytuacji, gdy konsumenci nie mają pewności co do bezpieczeństwa i jakości usług, powstają mentalne bariery w stosunku do dostawców zagranicznych, które powstrzymują konsumentów przed skorzystaniem z usług transgranicznych, a gdy konsumenci mają za sobą negatywne doświadczenia, często odbija się to niesprawiedliwie na wszystkich usługodawcach zagranicznych;
8. podkreśla, że jeśli chodzi o wykonywanie usług, usługobiorcy nie są tak dobrze chronieni przez dorobek wspólnotowy, jak konsumenci nabywający towary;
9. oczekując na pełne wdrożenie dyrektywy dotyczącej usług, wyraża jednak zastrzeżenia w związku z nowymi dalekosiężnymi instrumentami horyzontalnymi służącymi realizacji rynku wewnętrznego w obszarze usług;
10. jest świadomy, że usługi to często złożone struktury obejmujące interakcje międzyludzkie i swobodny wybór;
11. jest przekonany, że nie tylko konsumenci, ale także i w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), zarówno jako kupujący, jak i sprzedający usługi transgraniczne, odnosiliby korzyści z dodatkowej pewności prawnej, uproszczenia i zmniejszenia kosztów;
12. przypomina, że, jak stanowi Układ Ogólny w sprawie Handlu Usługami (GATS), usługi transgraniczne świadczone są na wiele różnych sposobów, które należy wziąć pod uwagę (sprzedaż przez Internet, podróż do innego kraju po usługę lub przyjazd usługodawcy do kraju rodzimego konsumenta);
13. zauważa, że na realizację czeka kilka inicjatyw legislacyjnych mających na celu zapewnienie pewności prawnej w odniesieniu do praw, a w szczególności obowiązków dostawców usług transgranicznych, tj. wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (COM(2005)0650), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) ⁽¹⁾ i zielona księga Komisji w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta;
14. zwraca uwagę, że art. 5 wniosku dotyczącego rozporządzenia Rzym I ma zasadnicze znaczenie przy określaniu, czy zastosowanie mają przepisy regulujące ochronę konsumentów kraju pochodzenia (dostawcy usług) czy klienta (odbiorcy usługi); podkreśla, że należy poczekać na wynik tej procedury legislacyjnej;
15. wyraża przekonanie, że ustanowienie wewnętrznego rynku usług, którego ramy prawne opierają się na podstawowej swobodzie przedsiębiorczości oraz swobodzie świadczenia usług, określonych w Traktacie oraz w dyrektywie usługowej, zależy od jasności właściwych uregulowań, zarówno z prawnego, jak i praktycznego punktu widzenia;

Publiczni i prywatni dostawcy usług

16. wzywa Komisję, by uwzględniła fakt, że w przypadku zobowiązań dostawców usług nie należy dokonywać rozróżnienia na dostawców publicznych i prywatnych, którzy w równym stopniu powinni podlegać zakresowi stosowania dyrektywy w dziedzinie ochrony konsumentów;
17. przyznaje, że nawet jeśli istniejące w UE prawodawstwo, takie jak dyrektywa usługowa czy dyrektywa dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych ⁽²⁾, nie zawiera przepisów szczegółowych regulujących odpowiedzialność transgraniczną dostawców usług, może jednakże wpływać w sposób pośredni na ustawodawstwo krajowe w tej dziedzinie;
18. wzywa Komisję do gruntownego monitorowania transpozycji i wdrażania istniejących i przyszłych przepisów horyzontalnych i sektorowych dotyczących odpowiedzialności dostawców usług transgranicznych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, str. 40.

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

Czwartek, 27 września 2007 r.

19. wzywa Komisję do rozpatrzenia środków, takich jak wprowadzenie norm na szczeblu europejskim, jako sposobów promowania bezpieczeństwa świadczonych usług oraz gwarantowania praw konsumenckich w dziedzinie usług transgranicznych świadczonych przez państwa członkowskie;
20. wzywa Komisję do dalszego rozwijania, zasilania i promowania prac ECC-Net i FIN-NET, a w razie gdyby systemy alternatywnego rozwiązywania sporów pozostawały niedostępne w kluczowych sektorach usług w państwach członkowskich — do rozważenia przynajmniej zalecenia w tej kwestii;
21. wzywa Komisję do kontynuowania czynnych rozważań nad wprowadzeniem europejskiego instrumentu prawnego mającego na celu ułatwienie podejmowania przez konsumentów akcji zbiorowych w wymiarze transgranicznym w celu uproszczenia dostępu do środków prawnych;
22. przyznaje, że istnieją systemy regulujące odpowiedzialność dostawców usług, aczkolwiek w różnym stopniu w poszczególnych państwach członkowskich, wierzy jednakże, że dla jasności i w celu zdobycia zaufania konsumentów konieczna jest pewna zbieżność, zwłaszcza w kluczowych sektorach transgranicznych; wierzy również, że istnieje konieczność większej współpracy w stosownych przypadkach między krajowymi organami regulacyjnymi i organizacjami zawodowymi;

Wniosek w sprawie projektu horyzontalnego instrumentu dotyczącego zobowiązań dostawców usług

23. wzywa Komisję, aby kontynuując pracę w oparciu o podział sektorowy w kluczowych dziedzinach, przedłożyła przed upływem 12 miesięcy program prac dotyczący odpowiedniej oceny wpływu istniejących i przyszłych przepisów na rynku wewnętrznym na zobowiązania dostawców usług transgranicznych oraz konieczności ewentualnego szeroko zakrojonego horyzontalnego instrumentu służącego harmonizacji przepisów w zakresie świadczenia usług transgranicznych w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów;
 24. uważa, że taka ocena powinna dotyczyć ewentualnego szeroko zakrojonego instrumentu, który powinien obejmować przynajmniej podstawowe zasady ogólne odnoszące się do wymogu udostępniania odpowiedniej informacji o cenach, warunkach umownych i środkach naprawczych w przypadku wadliwej bądź opóźnionej usługi;
 25. wzywa Komisję do jasnego zdefiniowania wzajemnego oddziaływania prywatnego prawa międzynarodowego i przepisów rynku wewnętrznego w celu niepozostawiania wątpliwości co do zakresu stosowania ustawodawstwa lub uregulowań kraju pochodzenia lub goszczącego i w konsekwencji — w miarę możliwości — niepozostawiania luk w systemach regulujących odpowiedzialność mających zastosowanie do dostawców usług;
 26. uważa, że Komisja powinna uwzględnić wpływ wszelkich inicjatyw na MŚP;
 27. wzywa wszystkie DG Komisji zaangażowane w kwestie związane z prawodawstwem dla sektora usług do uczestniczenia w trwających pracach nad wspólnymi ramami odniesienia w celu zawarcia działań dotyczących umów o usługi zwłaszcza tam, gdzie istnieje już, lub będzie prawdopodobnie istnieć, prężna działalność transgraniczna, jak np. usługi finansowe i sektor zdrowia;
 28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-